

РЕШЕНИЕ

№ 6925

гр. София, 13.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 13.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **2517** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144-178 АПК. Образувано е по жалба на С. М. З. срещу писмо с изх. № 9400-4074/3/ от 15.02.2011г. на кмета на Столична община /СО/, район "П."

В жалбата се посочва, че с писмото незаконосъобразно се отказва исканата оценка, че не е спазена изискуемата от закона форма. Моли съдът да отмени оспорения акт. Съображения са изложени в писмена защита. Претендира разноси съгласно приложен списък.

Ответникът – кмета на СО, район П., счита жалбата за недопустима, а по същество за неоснователна. Съображенията си подробно е изложил в съпроводителното писмо за изпращане на административната преписка. Моли съдът да отхвърли жалбата.

Съдът като прецени приетите по делото доказателства, обсъди доводите на страните и извърши преценка по реда на чл. 168 АПК, приема за установено следното:

Между страните няма спор относно обстоятелството, че по молба на жалбоподателя с вх. N 15/06.05.1992г., със заповед № РД - 09 - 3315/26.09.1994 г. на кметският заместник на ТОА "П." е отказано изготвянето на оценка по реда на § 5, ал. 3 от ПЗР на ППЗСПЗЗ/ отм./ за имот N 398, находящ се в м." З." на [населено място] с площ от 600м. „поради липса на документ за правоползване по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ". Тази заповед е обявена за нищожна с влязло в сила решение от 16.10.1995 г. на Софийския градски съд, III А отделение по дело № АХ - 2246/1994 г. В горепосоченото съдебно решение е вписан диспозитив, с който съдът изпраща преписката на кмета на СГО за произнасяне по същество. Безспорно е, че на жалбоподателя не е била издадена

надлежна заповед за отказ или за уважаване на искането за преобразуване на право на ползване в право на собственост, поради което З. е подавал нови молби /съответно от 11.06.1996г. и от 19.01.1998г./ до кмета на ТОА „П.“ за извършване на оценка на процесния имот. Представени са декларации от жалбоподателя и И. И. относно имота, Анкетна карта от 1981г. и Декларация от 1981г. В допълнение към протокол от 03.12.2004г. на Комисия по § 62 от ПЗР на ЗСПЗЗ, назначена със заповед N РД-09-197/16.05.2003г. на кмета на район „П.“, е записан отказ.

С молба вх. № 9400-4074/16.11.2010г. З. е поискал издаването на заповед за оценка на имота в м. „З.“. С писмо изх. № 9400-4074/1/07.12.201г., получено от жалбоподателя на 11.12.2010г., от З. е поискано представянето на документ удостоверяващ правото на ползване върху имота. В отговор е изпратена молба рег. № 9400-4077/2/12.01.2011г., към която са приложени декларацията от 1981г. и анкетната карта, но не и документ удостоверяващ правото на ползване. В изпълнение на започналата процедура е издадено оспореното в настоящото производство писмо, с което в отговор на молба с вх. N 9400-4074/2/ от 12.01.2011г., жалбоподателят е уведомен, че приложените документи не удостоверяват правото на ползване на имота, за който се иска изготвяне на оценка по реда на § 4а от ЗСПЗЗ.

Междувременно за землището на [населено място], обект „Обединена местност Терасите“, е изработен помощен план, както и на осн. § 4к, ал. 1 от ПЗР на ЗСПЗЗ план на новообразуваните имоти /ПНИ/. В протокол на комисията, назначена със заповед на Областния управител са разгледани възраженията на собствениците и ползвателите на имотите в обхвата на плана. Възражението на С. З. с вх. N 94-С-184/11.05.2005г./ със същото искане за извършване на оценка на ПИ N 1246/ е оставено без уважение. ПНИ в частта за ПИ N 1246 е влязъл в сила и е възстановен на бившите собственици със заповед N РД-64-213/13.12.2010г. на кмета на район „П.“.

По делото е разпитан свидетеля Й. С. Н.. От показанията му се установява, че в имота на З. има солидна барака, направена около 1980г. След това са докарани два фургона, върху бетонна основа с желязна конструкция и покрив, има кладенец направен около 1992-1993г., железни конструкции за лози. Съдът кредитира свидетелските показания в тази им част като непротиворечиви.

При така установените данни съдът намира следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, адресат на акта, за който същият се явява неблагоприятен и засягащ правната и сфера. Съдът приема, че жалбата е подадена в срок, доколкото от ответника с административната преписка не са представени доказателства за датата, на която З. е уведомен за процесното писмо, а и не са наведени твърдения за просрочие на същата. Предвид това, а и с оглед Определение № 14641/10.11.2011г. на ВАС по дело 14059/2011г., жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна по следните съображения:

Административният акт съдът намира, че е издаден от компетентен орган. Обжалваното писмо е изпратено до жалбоподателя по повод негова молба от 12.01.2011г., с която отново се иска издаване на заповед за оценка на описания по-горе имот. Към молбата са приложени анкетна карта от 22.10.1981г. и декларация от същата дата, касаеща начина на ползване на предоставения му по реда на Постановление N 1 на МС имот. Първото законово условие за да се преобразува (трансформира, превърне) правото на ползване в право на собственост чрез заплащане цената на земята независимо в коя хипотеза - на основание § 4а, ал. 1; § 4а, ал. 5 или §

4б, ал. 1 от ПЗР на ЗСПЗЗ, е правото на ползване върху земеделската земя да е предоставено по силата на акт на Президиума на Народното събрание, на Държавния съвет или на Министерския съвет. Едва след като е налице първата предпоставка за надлежно учредено право на ползване върху земеделска земя, се преценяват останалите регламентирани от закона предпоставки - в имота да е построена до 1 март 1991 година сграда по смисъла на изключенията в § 1в, ал. 3 от ДР на ППЗСПЗЗ, същия да представлява лозе, овощна градина или земеделската земя, да е единствена на семейството на ползвателя, който живее постоянно в населеното място, в чието землище е имотът или земята да е общинска или държавна. Заплащането цената на земята е възможно по някоя от предвидените от законодателя процедури: по § 5 от ПЗР на ППЗСПЗЗ (ДВ, бр. 34/1992 г., понастоящем с променена редакция); по § 30 от ПЗР на ПМС № 121/1997 г. за изменение и допълнение на ППЗСПЗЗ (ДВ, бр. 28/1997 г.) или по § 62 от ПЗР на ПМС № 456/1997 г. за изменение и допълнение на ППЗСПЗЗ (ДВ, бр. 122/1997 г.). Четвърти ред е предвиден в § 31 от ПЗР на ПМС № 234/1999 г. за изменение и допълнение на ППЗСПЗЗ (ДВ, бр. 113/1999 г.), като тази процедура касае оценката след влизане в сила на плана на новообразуваните имоти по § 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ, респ. по чл. 28б, ал. 8 от ППЗСПЗЗ. Поредна възможност за заплащане стойността на земята от ползвателите, респ. техните наследници е предвидена в § 29 от ПЗР към ЗИДЗСПЗЗ (ДВ, бр. 13 от 9.02.2007 г.). В конкретния случай, не е налице нито една от изброените хипотези. Жалбоподателят твърди, че е ползвател по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ, но няма издаден по надлежния ред документ за учредено право на ползване върху претендирания от него имот, тоест правото на ползване върху земеделската земя да му е било предоставено по силата на акт на Президиума на Народното събрание, на Държавния съвет или на Министерския съвет. В Анкетната карта от 1981г. е посочено от самия жалбоподател, че мястото е дадена от съвета на [населено място]. Същото се установява и от декларацията на И. И.. Поради това З. не може да развие успешно процедурата по закупуване на ползвания от него имот по реда на § 4а или § 4б от ПЗР на ЗСПЗЗ, за да има право впоследствие, дори след като вече е влязъл в сила плана на новообразуваните имоти да иска изменението му на основание § 4к, ал. 8 от ПЗР на ЗСПЗЗ. Следва да се отбележи, че наличните в имота сгради като вид попадат сред тези изброени в § 1в, ал. 3 от ЗСПЗЗ и същите по силата на закона не са сгради по смисъла на § 4а от ЗСПЗЗ и не са основание за изготвянето на оценка и закупуването на имота. Не може да се приеме и като доказателства за изготвянето на оценка и представеното по делото Експертно решение на ТЕЛК по белодробни заболявания № 1583 от зас. № 1583/10.10.2011г. във връзка със здравословния въздух на мястото, подходящ за съпругата на жалбоподателя, каквито съображения са развити от процесуалния му представител. Предвид изложеното жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли. При този изход на спора претендираните от жалбоподателя разноси не следва да му се присъждат. Ответникът не претендира разноси, но и такива не са направени от него.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. М. З. срещу писмо с изх. № 9400-4074/3/ от 15.02.2011г. на кмета на Столична община, район "П."

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд на Р. Б..

Препис от решението да се изпрати на страните.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: